

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ільченко Ірини Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) присисів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
10 вересня 2019 року
№ 241-1(І)/2019

Справа № 3-196/2019(4574/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича – доповідача,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ільченко Ірини Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) присисів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Ільченко Ірина Вікторівна як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявниця) на підставі статті 151¹ Конституції України звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/4574 від 15 липня 2019 року) перевірити присиси пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу

адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) на відповідність приписам статті 23, частин першої, другої статті 24, частин першої, п'ятої статті 55, статей 64, 67 Конституції України.

1.1. Згідно з приписами пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню:

„2) судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“.

1.2. Заявниця також просить визнати таким, що не відповідає приписам частини третьої статті 22, частини першої статті 46 Конституції України, „абзац перший вступної частини“ Закону України „Про пенсійне забезпечення“ від 5 листопада 1991 року № 1788–XII зі змінами (далі – Закон № 1788–XII) та наводить такий його зміст:

«(Положення Закону України „Про пенсійне забезпечення“ застосовуються в частині визначення права на пенсію за віком на пільгових умовах і за вислугу років згідно із Законом № 3108–IV (3108–15) від 17.11.2005, ВВР, 2006, № 1, ст.18)».

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Заявниця у зв'язку з досягненням нею 55 років звернулася 17 липня 2017 року до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду

України в місті Києві (далі – Управління) із заявою про призначення їй пенсії за віком відповідно до Закону № 1788–ХІІ.

Управління листом від 3 серпня 2017 року повідомило Заявницю, що згідно зі статтею 26 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–ІV „на призначення пенсії за віком мають право особи після досягнення віку 60 років та наявності стажу не менше 15 років. Оскільки, ви не досягли 60 років в призначенні пенсії вам відмовлено“.

2.1. Заявниця звернулася до окружного адміністративного суду міста Києва з позовом визнати бездіяльність Управління протиправною та зобов’язати його призначити їй пенсію за віком відповідно до Закону № 1788–ХІІ у зв’язку з досягненням нею 55 років.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 11 жовтня 2018 року у задоволенні позову Заявниці відмовив повністю, зазначивши, зокрема, що «положеннями Закону № 1788–ХІІ не визначено порядок призначення пенсій на пільгових умовах непрацюючим особам, а тому суд не приймає до уваги доводи позивача, що вона має право на пенсію відповідно до Закону України „Про пенсійне забезпечення“. [...] враховуючи, що позивач на час звернення до управління Пенсійного фонду не досягла віку, який давав би право на призначення пенсії за віком, суд приходять до висновку про правомірність висновків відповідача щодо відсутності правових підстав для призначення Ільченко І.В. [...] пенсії за віком в 55 років».

2.2. Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 13 лютого 2019 року апеляційну скаргу Заявниці залишив без задоволення, а рішення окружного адміністративного суду міста Києва від 11 жовтня 2018 року – без змін.

2.3. Верховний Суд ухвалою від 4 квітня 2019 року, керуючись приписами статей 328, 333, 359 Кодексу, відмовив Заявниці у відкритті касаційного провадження за її касаційною скаргою на рішення окружного

адміністративного суду міста Києва від 11 жовтня 2018 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 13 лютого 2019 року. Посилаючись на приписи пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу, Верховний Суд дійшов висновку, що «касаційну скаргу подано на судові рішення у справі незначної складності. [...] Обґрунтовані посилання на існування обставин передбачених пунктами „а“ – „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 КАС України у касаційній скарзі відсутні та такі обставини не вбачаються з поданих матеріалів касаційної скарги. Зазначене дає підстави вважати, що за поданою касаційною скаргою оскаржується судові рішення, яке не підлягає касаційному оскарженню».

3. Обґрунтовуючи твердження про неконституційність приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, Заявниця посилається на статті 23, 24, 55, 64, 67 Конституції України та стверджує, що наслідком відмови Верховного Суду у відкритті касаційного провадження за її касаційною скаргою на судові рішення першої та апеляційної інстанцій „стало обмеження права на захист, позбавлення доступу до правосуддя, порушення низки статей Конституції“.

Заявниця наголошує, що сплатила судовий збір за розгляд справи незначної складності у такому ж розмірі, який передбачено в Законі України „Про судовий збір“ і для справ, що не належать до цієї категорії. За таких обставин, на думку Заявниці, позбавлення її доступу до правосуддя призвело до порушення конституційного принципу недискримінації. У зв'язку з цим Заявниця також стверджує, що „пункт 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України порушив принцип пропорційності між єдністю прав та обов'язків людини (ст. 23 Конституції України) та є неконституційним“.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

4.1. Долучені до конституційної скарги копії судових рішень у справі Заявниці свідчать про те, що вона реалізувала гарантоване статтею 55 Конституції України право на звернення до суду за захистом своїх прав.

Відповідно до пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України право на касаційне оскарження судового рішення забезпечується у визначених законом випадках. Отже, Конституцією України не передбачено права особи на касаційне оскарження усіх без винятку судових рішень, а питання визначення випадків такого оскарження віднесено до повноважень Верховної Ради України.

4.2. Зміст конституційної скарги вказує на те, що Заявниця фактично висловила незгоду з остаточним судовим рішенням у її справі, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу в контексті вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

4.3. Заявниця просить визнати „абзац перший вступної частини“ Закону № 1788–XII таким, що не відповідає приписам частини третьої статті 22, частини першої статті 46 Конституції України.

У зв'язку з цим Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України зазначає, що фрагмент тексту, який Заявниця вважає абзацом першим преамбули Закону № 1788–XII, є інформацією щодо застосування цього закону, а отже, не може бути предметом розгляду Конституційним Судом України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ільченко Ірини Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**